

SZOLNOKI LAPOK.

TÁRSADALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
negyedévre 2 kor. — Egyes szám ára 16 fill.
Nyílt-tér sora 1 korona.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő:

GEZA.

Hirdetések:

Egész oldal . . . 50 kor. Negyed oldal . . . 14 kor.
Fél oldal . . . 25 kor. Nyolcad oldal . . . 7 kor.
Többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

Márczius 15.

Kegyelet ünnepe van! . . .

Egy, a nemzetek történetében páratlanul álló, dicső, de gyászos kimenetelű korszak emlékének áldozma a magyar! . . . És az áldozat oltáránál, ünnepel az egész nemzet!

Ötvenhárom év múlt el az óta, hogy a szabadság Istenasszonya ihlet ajkával érinté Hunniát. Ötvenhároméve, hogy feltárá százados álmából a szendergő nemzetet és teremtett a magyarból magyart! . . .

A nemzet nemtőjéhez nem volt hűtelen. Az alvó oroszlán megzörgette lánczait s a nyűg: darabokban hullott lábaihoz!

Az ébredés várva-várt órája elérkezett és a szabadság ez üdvözítő hajnalán, honfiaink tekintete biztató égboltra esett.

A szürkülő homályt isteni-fény világítja meg és a fény világánál látni, érezni kezdett a magyar! . . .

A szabadság magasztos eszméi tölték be a léget, s rózsaszínű felleg szárnyain villámként járták be a hazát.

A fenyves, örökzöld Kárpátoktól, le a hullámos Adriáig, egy eszme élt. Egy magasztos, üdvözítő érzet dagasztá a hon fiainak keblét, ez a szabadság, egyenlőség és testvériség öröme érzete volt! . . .

A teremtő erő mozgásba jött! A nemzet, egy történelmi fényéhez, ezeréves tradíciójához és nemzetközi állásához méltó jövő megalkotásán fáradozott. Azonban alig kezdette meg annak megvalósítását, fájdalom! már is léteért kellett küzdenie. A százados álmom ismét lefogni akarta az ébredező szeméit; mert annak fényétől féltek a sötétségnek szolgálatai.

Az alig kitisztult láthatáron ismét fellegek usztak és hitlenek pokoli zsiviói tölték be a léget,

Léteért küzdött a magyar!

Léteért és szabadságáért is küzdött: az egyenlőség, testvériség magasztos elvéért. E küzdelem, a polgárisult népek jogos küzdelme volt!

Az elnyomatás zsoldosainak óriás tömege már megtört a szabadság gyermekeinek sorain. Igen! gyermekeinek, hisz az alig serdült ifju ott küzdött az aggastyán oldala mellett, s a szabadság szent hevétől kigyulladt arcczal «Éljen a haza!» kiállással rohant az ádáz ellenség hadai felé. A jogtíró hadnak fogadott bérenczekre lön szüksége.

Oh! E rövidke korszak, hazánk dicső, de fájdalmas korszaka volt.

Leonidások küzdöttek a hönért. Szinte legenda-

szerűnek tetsző győzelmes csatáink, a nagy nemzetek hadtörténelmi kutatásainak évszázados legbecsesebb anyagát képezik. A szép testvérhaza a bérczes kis Erdély sziklaszorosai pedig, mind egy-egy magyar Termopilei voltak a függetlenségi harcznak, s a magyar nép titáni küzdelmének véres és gyászos színterei.

A maroknyi nép végső pillanatig küzdött, míg az egyenlőtlen harcznak Világosnál vége lön!

Egy szomorú dráma lett ezzel befejezve. Hazánk dicső, de gyászos emlékü szabadság harcának drámája: melynél csak egy nagyobb és szomorúbb az, a mi e véres lejátszott dráma után jött: az aradi gyászos epilóg.

A mi ezután következett, ha volna is ereje tolnunknak leírni — elhallgatjuk; nem tépjük fel a már behegedt sebet, csak a történelmi hűség szempontjából annyit mondunk el, hogy nehéz fájdalmas két évtized következett utánna, mely bennünket a cselekvés színteréről ledobott messze-messze, hol még a lég is fojtó volt, — a tespedés porondjára.

Azóta — hála a Gondviselésnek — az idők megváltoztak, a nemzet kibékült királyával, s a mű, melyhez szabadságharcunk dicső hősei egyengették az utat, dicsőségesen uralkodó s imádásig szeretett legalkotmányosabb királyunk és a nemzet kölcsönös szeretetéből felépült.

Szabadságharcunk jogosultságát szentesített törvények ismerik el, s — annak emlékezetét a király és nemzet érzülete nemzeti ünneppé emelte! A leghivatottabb bíró, a történelmen pedig, a nemzetek reform haladása és korszerű eszméi szükségképeni követelményeként ecseteli, s arany betűkkel véste fel Clió érczlapjaira!

Oh dicső kor! Szabadságharcunk fél-istenei! Könnyes szemekkel áldozunk emlékeiteknek. — Csodáljuk lánglelketek munkáját, csodáljuk honszerelmeteket és az önfeláldozást. Hálát rebegünk Márczius Idusán szabadságharcunk emlékének nemzeti ünnepén — az egek Urához, hogy az elárvult nemzetnek titeket adott, kik a szabadság alapköveit leraktátok, a melyen két évtized múltán hazánk alkotmánya vissza állítottátok; — és imára kulcsolt kezekkel kérjük, hogy oh dicső korszak szelleme örökéleltig virassz hazánk felett; hogy:

Talpra szólítsd s tárd fel
varázs szavaddal . . .
Mikor szunnyadni készül
nemzetünk! . .

or.

Beköszöntő.

Amint e lapok a nyilvánosság elé kerülnek, első megjegyzés lesz, megfogalmazását, megszületését egy új nyomda felállításának, e nyomda önfenntartási törekvésének tulajdonítani. Semmi egyébvel sem indokolható existenciája, nem is létszen. semmiféle befolyása, hatása az események alakulására. Természetes ösztön nyilvánulása, szembeszállás minden újítás ellen, a csökönnyös ragaszkodás a megszokott körülményekhez. Ez az ösztön azoknál nyer szabad folyást, kik meg vannak elégedve a mostani állapotokkal, jól érzik magukat bennök. Az ilyenek nem látnak majd egyebet e lap megjelenésében, mint egy könyvnyomdának házi ügyét, de azok, kik semmit, vagy sokat nem találnak jónak úgy, amint van, ha az új lap keletkezésének okaira nézve talán megegyeznek is az előbbiekkal, azt fogják mondani, hogy Amerikában sok vasutat építettek lakatlan pusztaságokban és ezek az európai tapasztalati igazságoktól homlok egyenest eltérő vállalkozások telepítvényeket, városokat, tehát kulturát, kulturális gócpontokat hoztak létre. Lehet, hogy ez a lapalapítás is megfordított módszer eredménye, lehet, hogy egyelőre semmi egyéb, mint pihenő gépek foglalkoztatása, alkalmazást nem találó papír, festék felhasználása, felesleges munkaerő feldolgoztatása, de működés, mely csak akkor biztat sikerrel, ha eltér céljában, irányában, modorában ezidőszertint forgalomban lévő helyi sajtótermékektől. Mert, ha csak a cím, a papír, a nyomás külbözteti meg az eddigiektől, de a tartalom egy, akkor nem talál piacot, miután a most kézen forgó árukban a kínálat fölözi a keresletet. Akkor ez a vállalkozás hiába való erőlködés, mely csak munkát pocskol, gépet ront, anyagot emészt. Ez oly, közelálló következtetés, mely elől a lapot indító sem zárkozhatott el a vállalkozás tervelésénél. Ha tehát mégis rá szánta magát, sőt gyümölcsözőnek véllemezte, akkor oly új irányt kellett választania, mely az eddigiektől elüt, más, a most létezőktől különböző sajtóterméket hoz a piacra. Csak is így vájhat magának mélyebb medret, csakis így számíthat állandósulásra.

A nagy fantáziával megoldott gyanakvók pedig, kik egy sánta lovas, rozzant fiakker feldülésében is titokzatos merényletet képzelnek bele, mert ilyen is van elég, — még mindezekon kívül valami rejtelmes érdekcsoportot fognak sejteni e lap megett, mely ismeretlen, önös célzatait e hasábokon kívánja tetszetőssé tenni, beajánlani a közönségnek.

Ezután lesz még sok egyéb kombináció, számtalan variációban, annyiban, ahány kalandos elme van. Lesz mindannyiban valamenyiekre abszolút igazság és igen sok léha feltevés.

Mindezeket megelőzendő magam körvonalazom azt a szándékot, mely engemet e lap kiadásánál vezérel.

Van két adott tényező, mely elkülönítve egymástól parlagon, tétlenül hever. Összehozva pedig hatalmas erő.

Egy korszerűen berendezett és ambiciozival vezetett könyvnyomdának ki nem használt munkaereje, felhalmazott anyagkészlete. Ez az egyik.

A másik egy nagy művelt közönség elégedetlensége a fenálló viszonyokkal, mely nézeteinek, panasza-

inak, eszméinek nem talál teret a ma fenálló helyi lapok hasábjain, mert azok vagy nem az egész közönséget képviselik, hanem csak egyes csoportokat, vagy ha képviselik is, ezt oly célzatos irányban és modorban teszik, hogy maga ez a tálatási mód eleve kizárja a közvélemény nagyobb méretű, intenzivebb állás foglalását. Pedig a szabad, független sajtó a biztonsági szelep, melyen át a társadalom feszerejének azon feleslege illan el, mely nem hajtaná többé a közélet gépezetét, hanem robbantaná.

E lapok megindítójának nincs egyéb szerepe, minthogy e két magában tehetetlen tényezőt összehozza, a villamos feszültséget nem csak ártalmatlan, de hasznos kisütésre segítve. Oly lapot bocsátok itt a közönség rendelkezésére, melyet a közönségnek nemcsak olvasmányul, hanem munkaterül ajánlok fel. Én csak közvetítő akarok lenni, mert egy lapnak az ideális célját épen abban látom, hogy a közönség maga alakítsa ki aspiratióit, állapítsa meg társadalmi működésének elveit, önkormányzatainak céljait és munkatervet.

Hogy nem politikai e lap, ez épen abban leli magyarázatát, hogy épen a politikai az, mely közéletünkben az erőket szétbontja, táborokra osztja. Nem lehet célom, hogy az ily szakadásokat mélyítsék. Egyesülésre kell törekednünk, és erre alkalmas területet találunk a megyei, községi, társadalmi közéletben, a szűkebb kulturában. Szüvetkezzünk csak erre.

A program igen rövid, mindent szabad és meg kell írni, ami igaz, és semmit sem szabad, de e lapokon nem is lehet, megírni, ami nem igaz.

Rendes tudositokat szerződtettem az egész megye területén, mert a legkisebb falu érdekét is épen anynyira becsülöm, mint a legnagyobb városét. Az a törekvésem, hogy e kicsi ujság az egész vidék hamisítatlan közvéleménye legyen.

Minden önzetlen polgár támogatni fog, erős a bizalmam, hogy még ma is tulnyomó többségben van az önzetlenség.

Háy Géza

a «Szolnoki Lapok» felelős szerkesztője.

Követválasztás után.

Szolnok városának öt hó alatt kétszer volt alkalma országgyűlési képviselőt választani. Mindkét esetben szolnoki jelöltek küzdöttek a mandátumért és mindkét esetben a vidék döntötte el a mandátum sorsát. Hogy egyik esetben szabadelvű küzdött 48-as árnyalatu szabadelvűvel, másodizben ugyanazon 48-as vesztett csatát a szabadelvűvel szemben, a választások ezen oldalával nem akarunk foglalkozni, politika és ettől távortartjuk magunkat.

Minket ezekben a mozgalmakban az a társadalmi evolució érdekel, mely sajnálatos élességgel nyilvánult és a szó teljes értelmében veszélyes tüneteket mutatott.

Mielőtt azonban megfigyeléseinket és az ezekre építendő következtetéseinket előadnánk, sietünk hangsúlyozni, hogy mindkét jelöltet, kik e két választáson mint ellenfelek szerepeltek, egyaránt becsüljük és társadalmi körünk kiváló, rátermett képviselőit látjuk bennök, kikkel szemben minden személyes animozitás, minden elfogulatlan embertől kell, hogy távol álljon. Jogosan kérték polgártársaik bizalmát és feltesszük, akarjuk hinni (mert hiszen

ennek a kritizálása is átcsapna a politizálás terére), hogy polgárságunk szabad akarata nyilvánult meg ezeken a választásokon. Mi csak a kész tényekkel kívánunk leszámolni.

A figyelmes szemlélő több év óta észleli, hogy Szolnok társadalmában egy kasztszerű elkülönítési folyamat megy végbe és az osztályok között mind tágabb szakadást, minél merevebb ellentéteket hoz létre. A lateiner osztály korlátlan uralmát ostromolja a többi polgárság és támadás, védelem, mind szenvedélyesebbé, az eszközök percnyi megválogatásában mind kevésbé finyássá kezd válni, mi féltelmetesen fokozza az egymás iránti elkeseredést. Rohamosan közeledünk ahhoz a társadalmi dekompozícióhoz, mely Jászberénynek oly szomorú hírnevet szerzett. Ez pedig Szolnokon épügy mint Jászberényben nem irható az országos politikai nézetek különbözőségének terhére. Azt itt is, ott is, teljesen helyi okok idézik elő, melyeket törekednek a politikai tarka köpönyegeg mögé eldugni.

Szolnok intelligens város. Annyira nagy benne a lateiner intelligencia, hogy szinte túlterheli a várost. A nemzetgazdaságtanilag inaktív osztály veszedelmes túlsúlyban van a produktív osztályllyal szemben, annyira túlsúlyban, mint az ország egyik vidéki városában sem. Teljes intelligenciájuk fegyverzetével küzdve a közélet terén, minden esetben ki tudják vinni az ő igényeik kielégítését, míg a produktív kereskedő, kis- és nagyiparos, mezőgazda osztály legvitalisabb érdekei elhanyagoltatnak, mert a megyében a legmagasabb pótdadó mellett (melyet pedig tulnyomó részben ez az osztály fizet), ezekre már nem telik.

Számtalan példát tudnánk erre felhozni és mégis zavarban vagyunk a válogatásnál, mert lehetőleg kerülni akarjuk a személyes vonatkozásokat; de egyet, minél semmi sem világítja meg jobban a helyzetet, mégis kiállítunk. A város azon részének még mellékutczái is elég tűrhetően köveze vannak, hol az intelligencia lakik, de a „parexcellenc“ kereskedő és iparos város azon főforgalmi része, mely a Hungária-malomtól a városba vezet, annyira el van hanyagolva, hogy ugyszólván járhatatlan, pedig ez az út van hivatva közvetíteni az összeköttetést Szolnok összes nagy gyárai és ipartelepei — egyrészt, másrészt a vasut és gőzhajók között. Ez az arteriája Szolnoknak, melyen a szervezet fenntartó összes vér közlekedik és 99 százalék pótdadó mellett ennek az utnak jókarban tartására sohasem volt, soha sincs pénz. Valaha ki volt köveze, de mert javítására gondot nem fordítottak, most, köveinek legnagyobb része el van törve, sülyedve és javítani többé nem lehet, csak roppant költséggel felszedni, újra csinálni. De mert a kijavításra sem volt soha pénz, nagyon természetes, hogy újra csinálására még kevésbé lessz.

Ennél semmi sem jellemzi jobban a szolnoki gazdálkodást. Ha egy teljesen idegen ember végig kocsizza a várost, minden magyarázat nélkül tisztába jő a helyzettel. Átlátja, hogy itt az ügyek élén egy társadalmi osztály áll, mely csak a felszinen uszik, nem vert gyökeret a talajba, nem kötik a mult tradíciói és a jövő reményei, hanem csak átmeneti állomásnak tekintik, hol ideig-óráig tartózkodva, mindössze olyan kényelmi érdekeknek keresi kielégítését, melyek e kénytelen-kelletlen tartózkodását tűrhetőbbé teszik. A város egészséges fejlődése ennek az átmeneti osztálynak, — melynek nagyrésze végcélképen másfelé gravitál — teljesen Hecuba. Isten ments, hogy rosszakarattal vádoljuk őket, miért volnának rosszakaratuak az iránt, mi őket nem érdekli? De nem is kereshetünk náluk jóakaratot, — miért volnának jóakaratuak egy lelküknek

idegen munićipium iránt? Épen csak közömbösek. Nem rövidlátók, de nem néznek előre a szemhatár széléig, mert hiszen a ma, holnap és legfeljebb holnapután ugyis közel van, tehát nincs miért messze látni, de a hegemoniát gyakorolni kell, miután ez szerintük őket természetesen megilleti.

Nem lehet csodálni, hogy ez a természetellenes viszony ez a minden kölcsönös alkalmazkodást nélkülöző, folytonos mesterséges fogásokkal ötletszerűleg tákolt önkormányzat mindinkább eltávolította egymástól a produktív és inaktív elemeket, a különböző veszedelmes kémiai anyag évek óta halmozódott, sőt megkezdődött régen a keveredésük és tömörülésük is, mindössze avillamos szikra hiányzott, hogy bekövetkezzék a vegyülés és vele együtt a robbanás. A lezajlott követválasztások voltak ezek a szikrák és ami intenzivításban hiányzott az elsőből, pótolta a második: a robbanás teljes. A szolnoki társadalom két tömbje annyira szét van vetve egymástól, hogy vajmi nehéz lessz a szakadék áthidalása, a rés betömése; de nem lehetetlen.

Állítólag az inaktív — distingváljunk jól: a Szolnokra nézve inaktív — tábor győzedelmeskedett a produktív tábor felett, de pyrrhusi győzelemmel, melyen örülni nincs oka. A mezei hadak szerezték meg neki ezt a győzelmet és azokat nem tarthatja állandó helyőrségül Szolnokon, míg a legyőzöttek alkalomszerű egyesülését végleges egybeolvadássá változtatta ez a vereség. Eddig volt sok elégedetlen, most van egy nagy, tömör pártja az elégedetlenségnek. Hogy Magyarország parlamentáris önkormányzatának a Szolnokra eső 413-adrészt joga jó kezekbe van letéve, azt a legkészségesebben koncedáljuk, de, hogy a diplomás intelligenciának ez az önértékes merevsége, mely a választásoknál nyilvánult, végzetesen szét dülta Szolnok társadalmát, azt fájdalommal konstatáljuk és ne-hogy a kedélyek elkeserítésével vádoltassunk, nem merjük mérlegelni, hogy az eredmény felér-e a következményekkel?

Ez már most adott helyzet, ezzel kell ez időszerint leszámolni és lehetőleg megalkudni.

A társadalom, illetve egyes csoportjai vezetőinek nem szabad kihegyezni azokat a pontokat, melyek még tágabbra hasítják a szakadást, hanem azokat a kölcsönös érintkezési pontokat kell keresni, melyek áthidalnak, rést tömnek. Mert a szenvedélyeskedés mindkét résznek ártalmára lessz és magának a városnak beláthatatlan kárt okoz.

A győzteseket figyelmeztetjük arra, a mindkét izben igen csekély többségre, melynek diadalaikat köszönhetik. Ezek a numerusok kétségbevonhatatlanul beigazolják, hogy a szolnoki polgárságban igen erős ellenfelet szerveztek maguknak, mely nagyon kellemetlenné tudja tenni a közéletet, ha a bosszút állás ösztöne által elragadtatja magát. Tűrhetetlenné teheti az existenciát a társadalomban, mert hogy csak a passzív ellentállás is mily iszonyú állapotokat tud teremteni, elég legyen utalni az angol hivatalnokok helyzetére Irlandban. — A nemzeti-ségi ingredienciát pedig Szolnokon, igery könnyen pótolja az ott elvitázhatatlanul ébredező erős szocialista hajlam.

A további merevség igen veszélyes következményeket vonhat maga után. Mindénáron a békülést kell keresni a községi önkormányzat terén, azzal, hogy ipar, kereskedelem, kisgazdák eddig annyira elhanyagolt érdekeit initiativa kell kielégíteni.

A legyőzöttek pedig gondolják meg, hogy a kormányhatalom intézményeket garmadával ránk halmazó jóakarata nélkül még ma is egy lényegtelen, kis paraszt városka

lennék, olyan, milyenek Bismark leirt az ötvenes években ittjártakor. Egy pillanatig se bizzuk el magunkat abban, hogy ezek az intézmények már megvannak, nem veszíthetjük el. Semmi sem biztosít ily csapások ellen, de a társadalmi „polgárháború” sietett minden katasztrófát. Nem épülhet-e ki a süllyp—szerencsi-, vagy nyiregyházi vasut vonal, a duna—tiszai összekötő csatorna felettünk vagy alattunk? A közigazgatás rendezése nem hozhat-e kismegyéket — Jász megyét, Kun megyét, Kemej megyét? melyek kikerekítése semmiféle czirkalomnak sem sikerülhet úgy, hogy központra tudjon minket helyezni, hiszen ebben a mostani szervezetben is szélre estünk. Akkor költözik megye, törvényszék, pénzügyigazgatóság stb. stb. Már pedig a fenyegető reformok megindítása előtt mérlegre kerülnek a helyi hatóságok véleménye is. Mit várhatunk tőlük, ha egy feldult társadalomban kellemetlenné, ellenszenvenné, nehézzé tettük az ittélést és kívánatosá az innen menekülést. Félre kell tenni minden animozitást az inproduktív lateiner osztály ellen, mert mint fogyasztó az is nagy nemzetgazdasági tényező és mint konzultatív elem legyőzhetetlen ellentél.

Ha ezeket egyik fél sem gondolja meg és nem vonja le a konzekvenciákat, hanem szabad folyást enged az egyéni indulatnak, akkor mihamarabb elviselhetlenné tesz egymás életét és előbb-utóbb tönkre teszik a várost, visszasüllyesztik oda, ahol egy félszázaddal ezelőtt volt, az alföld feneketlen sarába. Mert ne feledjük, hogy Szolnok nem természetes szociális góczpont, hanem mesterségesen előállított emporium, melyet alkalmoszerűleg szövetkezett erők hoztak létre, és melyet ugyanezen erők szétbomlása megsemmisíthet.

Ezeket láttuk szükségesnek elmondani követválasztás után.

Az egyéni gyűlölséget ott kell hagyni a választási urnánál és nem keresgélmi utólag dühvel, hogy ez az alkotmányos fazék, melyben országkormányzati egy — négy-százötvenhárom rész jogunk gyakorlását kotyvasztottuk, tiszta volt-e — vagy maszatos?

Ez legyen ma már nagyon lényegtelen dolog.

Élnünk kell követválasztás után is.

KÖZGAZDASÁG.

Hova forduljon a gazda tanácsért.

Szokásos-mondás, de régi példabeszéd a magyar embernek nem kell tanulni, elég ha gondolkodik. S gondolkozott is a magyar gazda sokáig, közbe közbe a kártyát is megkeverte, a míg el nem érkeztek a nyolczvanas évek mostoha gazdasági viszonyai, a míg a buza ára le nem szállott 6—7 forintra. Akkor azonban érkezett a cselekvésnek az ideje, az egyszerű gondolkodás már nem volt elég a megélhetésre. Kezdtünk kísérletezni, nem volna e hasznosabb a buza helyét cukorrépát, burgonyát cikoriát stb. termesztetni. Sőt egyesek kísérletet tettek arra nézve is, nem lehetne-e két kalászt termesztetni ott, a hol eddig csak egy termett, szóval mezőgazdaságunk új korszakba, a haladás korszakába lépett. Az elfogulatlan szemlélőnek el kell ismernie, hogy mezőgazdaságunk oriasian fellendült az utóbbi 20—25 év alatt s bizonyos, hogy nagyon elmaradt az a gazda ki ez idő alatt bruttó jövedelmét meg nem kétszerezte.

Csak az a kérdés ezekután, vajon olyan-e ma már

a mi gazdasági rendszerünk, a mely a tökéletesség netovábbja, a melyen többé javítani, lendíteni nem lehet, a mely a lehető legnagyobb bruttó és nettó jövedelmet szolgáltatja. Sajnos e kérdésekre nemmel kell felelnünk. — Elösmerjük ugyan, hogy gazdasági viszonyaink különösen az utóbbi évtizedben nagyot lendült, annak dacára a tökéletestől nagyon de nagyon messze vagyunk. Kezd ugyan már a mi gazdaközönségünk fogékony lenne az újítások iránt is, de a legtöbb esetben nem számítással ujit, hanem azért mert látja az újítást másnál is, de nem tudja, hogy az az újítás a melyet más jónak talál, jónak fog-e bizonyulni az ő viszonyai között is, mert nem vett magának fáradságot, hogy a szóban forgó újítást kiösmerte, tanulmányozza mielőtt alkalmazná. A minapában vasutoni utazás közben mondja egy uri ember, hogy tavasszal buza vetéseit Thomassalakkal fogja behinteni, mert az egy földbirtokos társánál oly kitűnő befolyással volt a terméshozamra. Én elhüledve halgattam terveit, s csodálkoztam azon, hogy foghat valaki műtrágyázáshoz mikor még azt sem tudja, hogy a salak a legnehezebben odható műtrágya, a melynek feloldására nem egy tavasz de egy álló esztendő sem elég. Ha ilyen felületes ösmerek alapján alkalmazza a gazda az újításokat, akkor nem lehet csodálkozni rajta, ha azt ép oly hamar sutba dobja mint haszontalant, a milyen hévvel alkalmazta felületes ismeretek alapján.

Arról pedig — csak legyünk egészen őszinték — már csakugyan igen kevés gazdának van halovány fogalma is, hogy ad-e ő annyi trágyát talajának a mennyi elegendő a talaj termő erejének fenntartására, hogy az ő trágyázási rendszere mellett emelkedik-e vagy apad talajának termőképessége. Pedig a gazdálkodásnak ez a kardinális pontja, e körül forog az egész gazdálkodás, s ha e tekintetben nem helyesen járunk el: kárba vészett összes fáradságunk, kielégítő vagy jó eredményt soha sem érhetünk el. Hogy pedig éppen e tekintetben országszerte nem helyesen járunk el azt mutatja azon megdönthetetlen tény, hogy a nyugati államok termésátlagai nem csak felezik a mienket, de a legtöbb helyt annak a kétszeresein is túl emelkednek. Kevés az állat állományunk, műtrágyát is keveset használunk.

A kezelésünk alatt álló birtokról nem készítünk üzemet, s így nem tudhatjuk, nem lehetne-e birtokunkat jövedelmezőbben kibasználunk; nem tudjuk eleve mennyiben kell lenni a bruttó bevételnek és kiadásnak, mennyinek a tiszta haszonnak. De sőt ha váltógazdaságot üzünk is, a váltó van beállítva, hogy lehető legnagyobb hasznot már csak azért sem érhetünk el. Ösmerek gazdaságot — nem egyet — hetes fordával, a hol az első évben meg lesz ugyan trágyázva a talaj, de azután hét éven keresztül egy szem trágyát sem kap, buza pedig a negyedik és hetedik évben jön bele. Hogy az ilyen váltógazdaság a talajt tönkretesz, s fél annyit sem ad, mint a mennyit helyesebb kezelés mellett adhatna, azt mindenkinek tudnia kell a ki némi, ugynevezett tudományos gazdasági ösmerezzel is bír.

Nem vonjuk kétségbe, hogy egy birtoküzemet kidolgozni, annak a ki nem sokat foglalkozik gazdasági tudománnyal és írásos munkákkal nehéz, de megvan adva a mód és alkalom ilyen üzemet ahhoz értő, azzal sokat foglalkozó egyénekkal díjtalanul kidolgoztatni. A magyar-óvári gazdasági akadémián, a debreczeni, kassai, keszthelyi és kolozsmonostori gazdasági tanintézeteken tanácsadó bizottság van gazdasági ügyekben felállítva, mely

bizottságnak feladata bárkinek és gazdasági ügyekben díjtalanul felvilágosítást, tanácsot adni. Akár üzemtervet kell valamely birtokról készíteni, akár állattenyésztési növénytermelési stb. ügyben kell tanácsot adni, ezek a bizottságok a legnagyobb szakértelemmel díjtalanul adják azt meg s így a gazdának csak egy levelet kell írnia az illető intézet igazgatóságához, hogy a legjobb és teljesen kimerítő választ kapjon.

Tanuljunk, haladjunk, hogy gyarapodjunk.

H I R E K.

Előfizetési felhívás!

Lapunk mai számmal mutatvány példányként jelenik meg, s úgy ezen, mint a következő két szám díjtalanul küldetik szét.

Az előfizetés április hó 1-én veszi kezdetét és így időt engedünk a nagyközönségnek arra, hogy a megjelent három számból lapunkat mebbírálván, arra előfizet-e vagy sem.

Tisztelettel kérjük mindazokat, kik lapunkra előfizetni nem hajlandók, azt a harmadik számnál visszautasítani sziveskedjenek, — azok pedig, kik azt pártfogásukba venni óhajtják, az előfizetési összeget harmadik számunkhoz csatolandó posta utalványon hozzánk juttatni kegyeskedjenek,

Előfizetési díj:

Egész évre	8 korona
1/2 évre	4 korona
1/4 évre	2 korona
Egyes szám ára	16 fill.

Nyilvántartási költségek és hirdetések díja a lap fején van hozzávéve.

Lapunkat a nagyközönség figyelmébe ajánlva vagyunk tisztelettel

Szolnok, 1902. márczius hó 15.

a «Szolnoki Lapok»
kiadóhivatala.

— **Városi közgyűlés.** Szolnok város képviselőtestülete f. hó 12-én d. u. 3 órakor rendkívüli közgyűlést tartott, mely közgyűlésben a póttárgysorozat 1-ső tárgya lett fontos és érdemes voltánál fogva tárgyalás alá véve, ugyanis Horánszky Nándor kereskedelemügyi miniszter válaszirata lett egész terjedelmében felolvasva, mely leirat meglehetősen hangját s a város iránt kifejezett rokonszenvét a képviselőtestület örömdetesesen vette tudomásul. A tárgysorozat többi tárgyaira nézve, melyek ingatlanok szerzésére és eladására vonatkoztak, majd újabb 30 napra kitűzendő közgyűlésben fog érdemben határozat hozatni. A közgyűlés 45 percznyi tartama után berekesztetett.

— **Fősorozás.** Az ez évi fősorozás városunkban folyó hó 7-én, 8-án ejtetett meg. Az összes I., II. és III-ik állításkötelezettek száma ez évben 371-et tett ki, ehhez járult még 36 idegen védköteles egyénnek kérvény útján történt itteni soroztatása; így tehát összesen 407 végköteles állítottatott elő. Ezek közül alkalmasnak találtatott 120 egyén, alkalmatlannak pedig 287, vagyis azok száma, kik a mértékét megütötték, az előállítottaknak csakis 30% át teszik ki. Bámulatos és elszomorító az eredmény, mert azt vagyunk kénytelenek megállapítani, hogy ifju nemzedékünk a legnagyobb mértékben csenevész. Nem is csodáljuk, ez a következménye annak, hogy a 15—16 éves fiatal síhederek rendes lakói a korcsmáknak és csizmaszárukba dugott késeik védbástyái alatt rémei az éjjel járkáló

közönségnek. Az éjjelezés és tivornya az emheriségnek nemcsak idegrendszerére hat, de megtámadja a fejlődésben lévő testet is és így következik be az az állapot, hogy akkor midőn ifjaink elérik életük huszadik évét, nem válnak alkalmasakká katonának. Bizony ez elszomorító állapot.

Petitió. Megejtetett e hó 5-én a szolnoki választó körületben Kiss Ferencz lemondásával a pótválasztás. Dr. Kiss Ernő és Kreutzer Balázs képviselő jelöltek közötti harc, mint tudjuk, Dr. Kiss Ernő győzelmével végződött, — a mennyiben a három urnánál 85 szavazat többséget nyert. Mint értesülünk a Kreutzer párt megtámadja Dr. Kiss Ernő képviselő mandátumát, melyhez az adatokat ez idő szerint gyűjtik. — Biztos értesülésünk nincs a petitióról, de ha igaz, úgy kíváncsian nézünk az eredmény elé.

— **A jászberényi polgármesteri állás** betöltése mily nagy harcokkal fog járni, az a mód nélkül korai készülődés az Apponyi párt táborában, mely már eddig is folytonos „értekezletekben” és korteskedésben nyilvánul. Pedig Török Aladár még ma is Jászberény felfüggesztett polgármestere míg a hivatalvesztési ítélet felülről jóvá nem hagyatik, mégis az állására aspiráló fuzionált szabadelvűek erősen hiesztelik, hogy az új polgármester választás csak napok kérdése. Már azt is tudni vélik és beszélnek, hogy a belügyministeriumban ápril. 10-én döntenek ez ügyben és helyben hagyják Török hivatalvesztését. Két hét előtt már nagy pártértekezletet hívtak egybe melyen Koncsek Istvánt óhajtották kiküldeni jelöltül, de ez nem sikerült amennyiben Koller Jásabiró felszólalása után, ki ezen mozgalmat korainak nyilvánította, nem akadt a jelenlévők közül senki, aki Koncseket ajánlotta volna. Így azután a nagy értekezlet eredménytelenül oszlott szét. Különben Koncseknek kétségkívül nagy pártja van, körülötte csoportosul rokonsága, és mindazon Apponyista, aki bosszuért liheg, ezek pedig sajnos, sokan vannak. De magában a fuzios szabadelvű pártban állítanak ellenejelöltet Muhorai Titusz személyében, kit a mérsékeltebb rész támogat. Van szó még egy harmadik és negyedik jelöltről is Mallár József nyug. kir. tvszéki bíró és Czigány János személyében. De előbbi néhány óra (ez év végével lesz az általános tisztújítás) semmi szín alatt sem vállalja ez ideiglenes megbízatást. Kétség kívül ő lenne a legmegfelelőbb, mert széles látkörű, higgadt, igazságos gondolkodású uri ember, ki békét akar. A régi szabadelvűek még nem állítottak jelöltet, mert hihetetlennek tartják, hogy a felsőbb hatóságok ily rövid időre betölteni óhajtának a polgármesteri állást, mely időközi választás még lehetőleg jobban szétzínálná ezt az ugyis felbomlott társadalmat. De ha mégis választani kell néhány óra, akkor kétség-telenül Czigány János a mostani helyettesített polgármester lesz a legalkalmasabb jelölt s miután a képviselőtestületben ez idő szerint még mindig többségben vannak, győzelmük bizonyos, mint azt a szerdán lefolyt adónyilvántartói választás mutatta, midőn a párthatározat alapján egyöntetűen szavazó Koncsek-pártiak 31 szavazattal kisebbségben maradtak

— **Választmányi ülés.** A vármegyei közséjgyezői nyugdíj választmány e hó 27-én délelőtt 10 órakor Bagossi Károly kir. tanácsos alispán választmányi elnök vezetése mellett a vármegyeszék baloldali kis termében ülést tart, miről a választmányi tagok meghívók útján értesítettek.

— **Márczius 15. és a politika.** Mint minden évben, ez alkalommal is közösen óhajtotta a helybeli vármegyei casinó megünnepelni a többi egyletekkel márczius 15-ikét. Nem azért volt azonban e hó 5-én az országgyűlési képviselő választás, hogy a kedélyek oly könnyen lecsillapodjanak. Az Egyetértési kör nem kívánczozott az ünnepélyt a megyei casinóval egyetemben átélvezni és így megesett a torzsalkodás. Ez esetben a megyei casinónak kell igazat adnunk, mert az mint társadalmi és erkölcsi testület a politika fölött áll s mint a vármegye első társadalmi köre nem helyezheti magát alá az Egyetértési körnek. Márczius 15-ikét még városunk hazafias izraelita polgárai is megünneplik, mely alkalommal Dr. Hoves Cornél rabbi az isteni tisztelet alkalmával egyházi beszédben méltatja e nagy nemzeti ünnep jelentőségét.

— **Kardpárbaj.** Sch. P. és W. G. a szolnoki fiatalság kedvelt két alakja e hó 12-én déli 12 órakor a Scheftsik kerti vigadó kis termében élesre fennt kardokkal egyenlítették ki azon differentiát, melyet közzéjük a politika sodort. A párbajban Sch. P. kapott egy könnyebb vágást, mely után a viaskodó

felek kezét nyújtottak egymásnak annyival is inkább, mivel komoly haragot úgy sem tápláltak egymás iránt. A becsületnek azonban elég lett téve, mert ezt így követeli a mai kor.

— **Hivatalvesztésre ítélt jegyző.** Belezna Dienes Jászberény város első aljegyzőjét a vármegye fegyelmi választmánya hivatalos pénzek eltulajdonítása miatt a napokban hivatalvesztésre ítélte. Egy régen vajudó betegségnél végleges operációja ez, mely önkéntelenül azt a híres sebésztanárt juttatja eszünkbe, ki a műtőteremből kilépve az imént általa operáltak hozzátartozóit e szavakkal nyugtatta meg: «a műtét bámulatosan szép eredménnyel sikerült, de a beteg kiszívódott!»

— **Tűz.** E hó 12-én reggel 6 órakor tüzet jeleztek a városi tűzoltóságnak. A tűzoltóság kivonulván a pénzügyigazgatásügyi épület mellett lévő Béla Miklós-féle, igen szépen berendezett butorraktárhoz, melynek belső része akkorra már lángokban állott. Nagy erőfeszítés kellett hozzá, hogy a tüzet mihamarább lokalizálják és a raktár elején felhalmodott diszebb butordarabokat megmentsek. A fáradozás azonban nem volt hiábavaló, amennyiben a néhány ezer kor. értékű elégett butort eltekintve a raktár nagy része megmentetett. A raktár állítólag reggel 6 órakor belülről gyulladt ki és csak az a bámulatos, hogy előttevaló nap estéje óta a raktárban senki nem volt benn, kizártnak tekintjük tehát, hogy bosszu műve legyen a tűz keletkezésének oka és így az ottlevő kályhacsőből kipattant szikra okozhatta a raktár meggyulladását, vagy pedig az előttevaló nap ott dolgozó kőműveseknek eldobott gyufája, melynek szikrája valamelyik diványban kapva táplálékát, szinlődött egész éjjel át, míg reggelre lángra lobbant. Minden esetre nagy szerencse, hogy a tűz nem éjjel ütött ki, mert ez esetben az egész raktár a tűz martalékui esik.

— **Jótekonycélú vivóestély.** Érdekes sport-estélyről hoz tudósítást Jászberényből az ottani lap. Ugyanis Makay Izor vivó tanár, kinek vivó iskolája kis idei működése daczára is szép sikert mutat fel, e hó folyamán nagyobb szabású vivóestélyt fog rendezni a Lehel szállóban a gymnasiumi segélyegylet javára 3 és 2 koronás belépődíj mellett. Mint értesültünk, a vivási produkciókban több neves vivómester fog résztvenni mint versenyző. Így Santelli Italo olasz mester, Prucher Rhone és Baldassare mesterek és több fővárosi amatőr vivó. Ez ideig ott ismeretlen sport estély kiváló látványosságánál fogva is rendkívül érdekesnek ígérkezik. A bajnok mérkőzéseket táncestély fogja követni. A mérkőzések sorrendje: Assaut Juniorok: I. pár Bathó—Hajdu, II. pár Brünauer—Weisz, III. Toth—Pénzes. Iskola vivás: I. Tóth—Pénzes, II. Brünauer—Weisz, III. Schulhof—Halász, IV. Boromiszta—Sárközy J., V. Bathó—Hajdu. Haladók assautja: I. Becsey—Almássy, II. Hainzl—Horváth Gy. (junior), III. Pesti amatőrök, IV. Becsey—pesti amatőr, V. Almássy—pesti amatőr esetleg balkézessel: Makay—pesti amatőr kard. Mesterek assautja: I. Prucher Rhone—Makay tör, II. Prucher Baldassare—Rhone kard, III. Santelli Italo—Makay kard.

Lószemle. A magyar kir. honvéd lovasság ez idei lószemléjét e hó 10-én tartotta meg Szolnokon. Ugy az itt mint a környékben tartásra kiadott lovakat Ebner és Gyömrei honvéd huszár századosok jelenlétében Véti állatorvos vizsgálta meg. Az eredmény teljesen kielégítő volt, a mennyiben a lovak 60 százaléka kitűnő, 38 százaléka pedig kielégítőnek találtattott. Az állomány 2 százaléka volt kifogásolható s így ezek csekély javítási költségekben marasztaltattak el.

T Á R C Z A.

Legyünk viseletünkben is magyarok.

»Szolnoki Lapok« eredeti tárczája.

Tagadhatatlan tény az, hogy a multban szebb, impozánsabb szokásaink voltak, mint a minőkkel jelenben dicsekedhetünk. Multságaink fénye, táncrend, ruha, mind megannyi merő ellentétben áll — nem kis szegényünkre — a jelenkor magyart csufoló szokásaival.

Ha ma a régi kor embere végig nézi multságainkat, bizony elmondhatom: szomorodott szívvél távozik el onnan.

Mert mit lát ott?

„Ferkefarku dolmányba“ bujt ifjakat, a mint vadul járnak a most divatos indián hadi tánczokat.

Joggal kételkedhetik ez öreg a felett: valjon magyar ifjakat látott-e ő most, avagy Berlinből idejött németeket?

Piruljunk: — van miért! — — —

. . . Nem kell messze visszamennünk, még a negyvenes években magyar volt a magyar szokásaiban s öltözékében. Attilában, sarkantus eszmában járták a daliás magyar tánczokat: palotást, toborzót, vánkós tánczot, kör magyart és a szuppé csárdást. Csak a hatvanas években kezdett divatba jönni ez az utálatos egyszínű frakk. S rövid alatt annyira elterjedt, hogy kiszorította nemzeti öltözetünket, rászoktatott körbe bolondját járnai: kecskebak szerű ugrásokkal.

Innen van az, hogy ma a magyar szokásaiban s öltözékében minden más, csak magyar nem!

Dicsérni s szívvel-lélekkel támogatni lehet tehát a mozgalmat, mit legutóbbi időben a sajtó megindított.

Kimondta a jelszót: ez állapot tovább így nem maradhat: ezen változtatnunk kell! Megjelölte az irányt, megösmertette a módot, hogyan lehet e bajokon segíteni.

A magyar diszöltönyök, melyeket ugyan ma már csak mágnásaink hordanak, tuldrágák, de meg kényelmetlenek is. Prémes, kaczagányos magyar disz, nyári melegben, még látványosnak is bizarr, ugyanugy bálokon, vagy színházi előadásokon. De még bizarrabbá teszi e látványt, a diszruhák közé elvegyülő fekete frakkok tömege. Mert hát mindenki nem lehet mágnás, vagy előkelő ur, holott a diszruha — a közfelfogás szerint — csak ezeknek dukál.

Pedig e feltevés téves.

— Hát nem egy nemzet fia vagyunk mindannyian, miért ne öltözhünk fel ilyen alkalmakkor mindnyájan magyar viseletet? Nem volna sokkal szebb, ha ünnepeinken mindnyájan magyar ruhában jelenjünk meg? Nem emelné-e az ünnep fényét és nem emelné a hazafias öntudatot, ha a polgári közép osztálynak nem kellene szégyenkeznie idegen viseletben a magyar diszruhás urak között?

Érdemes volna ezen gondolkodni. Mert értsük meg egymást. Vannak sovíniszták, kik az égboltot is piros-fehér-zöldre akarják festeni és a mennybéli angyalokat is attilába öltöztetni. Ez nem afféle sovíniszta mozgalom! — — —

Maradjon a hétköznapi viseletünk a régi, de ünnepélyes alkalmakon, vagyis olyankor, mikor frakkot szokás öltetni, fehér nyakkendővel, öltünk magyar ruhát.

Abban már Európa összes divathősei megegyeznek, hogy bizony ez a ruha se nem szép, se nem elegáns. Színének egyhangúsága, szinte bontó, szabása pedig sehogysem felel meg az észteka követeléseinek.

Ha udvari bálokon szalonképes a magyar viselet, miért ne lehetne az más bálokon is és ha főuri lakodalmakon szép a magyar ruha, miért ne volna szép polgári lakodalmakon is.

— — — De — már engedelmet kérek — frakkban csárdást járnai valami visszataszító látvány! Ezt belálja minden ifju nálunk, a ki a bálókra tánczolni és — hódítani jár.

A reformnak tehát meg van a jogosultsága, meg vannak az előfeltételei is, és ez az:

A mostani drága s kényelmetlen diszmagyar helyett hozzuk divatba a „magyar ünneplőt“, a mely sokkal olcsóbb, kényelmesebb, de nem kevésbé szép, és ezzel szorítsuk ki a frakkot az egész vonalon!

Nemess Mihály, a magyar viselettörténet ismert érdemes kutatója el is készítette már a tervrajzokat a modern magyar szalon diszre, vagyis a „magyar ünneplő“-re vonatkozólag.

Négy rajzban komponálta meg a polgári diszruhát:

1. Tervezve Rákóczy és Mária Terézia kora nyomán. Fehér selyem, vagy brokát mellény, ugyanolyan zsinór. Piros vagy kék brokát dolmány, hasonló zsinórral, ugyanilyen nadrág, sárga vagy lila czipő.

2. Tervezve a XIV. század végéről. Könnyű színes bársony dolmány, egyenlő színes sujtás. Selyem vagy brokát alsóujjak. Színű selyem nadrág, sárga czipő.

3. Tervezve a XVII. századbéli motívumokból. Bársony mente, moare szegélylyel, semmi sujtás. Brokát attila, selyem nadrág, sárga czipő.

4. Tervezve XVII. századbéli alapon. Mente könnyű posztóból. moare gallér és pántok, egyszínben a mentével; a mente csokorra kötött moare szalaggal, panyókára vetve. Selyem nadrág, sárga, lila vagy fekete czipő.

(A czipők mind a 4 tervezetnél két oldalt gombosak.)

Öltsünk tehát fel mindannyian „magyar ünneplőt”; — ha a frakkért 50—60 frt nem sajnáltunk eddig kidobni, a mi pedig németté tett, ne sajnáljuk ez összeget ezután a „magyar ünneplő”-ért, a mi majd magyarrá fog tenni!

Kezdjük meg mi, ifjak, — járjunk elő példával!

Az ország minden nagyobb városában megindult már a mozgalom; ne maradjunk mi sem — jász-kun ifjak — hátra: sorakozzunk mi is az elsők közzé!

Hivatkozva mindnyájunk, s különösen ifjaink hazafiasságára, reméljük, hogy e felhívás nem pusztában elhangzó szó marad!

Alius.

HIRDETÉSEK.

Képes levelezőlap kiállítás HÁY és GRÚN

könyv, papír, írószer kereskedésében
SZOLNOKON. (Kintzler ház.)

Lapunk nyomdájában egy jó házból való fiu tanulóul

fizetés mellett azonnal felvétetik.

Hirdetések a kiadóhivatalban felvétetnek.

Székler Vilmos

budapesti férfi-szabó fiók üzlete o o o o
Szolnok, Scheftsik-bazár.

Megérkeztek a legújabb angol
kelmék a tavaszi és nyári
idényre és így Szolnokon, a
Scheftsik-bazár épületben levő

Férfiszabó

üzletemet

az uri közönség figyelmébe
ajánlom, hol a legegánsabb
öltönyök és felöltők jutányos
árért a legújabb divat szerint
készítetnek. Javítások és ruha-
tisztítás mérsékelt ár mellett
o o o o o vállaltatik. o o o o o

Komáromi József

czipő-, kalap-, férfi- és női divatárúháza
Szolnokon. (Baross-utca.)

Van szerencsém a n. é. közönséget ér-
tesíteni, hogy a Baross-utczában levő

Divatárúházamba

a tavaszi és nyári idényre a legdivatosabb
férfi- és női divatcikkek megérkeztek.
Nagy választékban kaphatók a legele-
gánsabb férfi-, női- és gyermek czipők a
legolcsóbb árak mellett. Állandó vevőim,
valamint a máv. alkalmazottai részére
igen alkalmas fekete vikszos bőrből erős
dupla szegezett talppal, akár pedig pin-
czer czipőt bármely nagyságban készít-
o o tetek és állandóan raktáron tartok. o o
Nagy választék van továbbá a legdiva-
tosabb férfi ingek, lábravalók, gallérok,
kézvelők, nyakkendők és karisnyakból.

o o o o o o o o o o o Folyton ujdonság levelező-lapokban. o o o o o o o o o o o

HAY ÉS GRÜN

o o o vármegyei kő- és könyvnyomdászok o o o
 o o o könyv-, papir-, író- és rajzeszköz kereskedése,
 o o o könyvnyomdája és könyvkötészete o o o

== SZOLNOKON, Kintzler-ház. ==

Van szerencsénk a t. közönség tudomására hozni, hogy

Könyvkereskedésünkben

a legújabb kiadású könyvek kaphatók. Raktáron nem lévő dolgok pedig 48 óra alatt portó költség felszámítása nélkül hozatnak meg. Nagyobb értéket képező jogi, orvosi és mérnöki könyvek hitelre, vagy részletfizetésre szállíthatnak.

Könyvnyomdánkban

hivatalos községi, ügyvédi, kir. közjegyzői, kir. bír. végrehajtói és egyházi nyomtatványok, lakodalmi és bálai meghívók, eljegyzési kártyák, látogatási jegyek, gyászjelentések, plakátok, árjegyzékek, egyáltalán minden a nyomdászat körébe vágó dolgok bámulatosan szép kivitelben a legolcsóbb árban számíttatnak. — Könyvnyomdánk (Nerfeld Ferencz ur üzlete átellenében benn az udvarban) éjjel nappal üzemben van és így az est folyamán megrendelt sürgős munkák reggelre elkészíttetnek a nélkül, hogy azért magasabb díjazást számítanánk. Vidéki megrendelések portómentesen szállíthatnak. A kiszolgálat szolid és pon-

tos. A nyomtatványok hibátlanok. Nagyobb munkák megrendelése esetén kívánatra vidéken is felkeressük vevőinket személyesen.

Papirkereskedésünkben

ugy a legfinomabb minőségű író- és levélpapírosok, mint luxusdobozok, festékek, festő és paus vásznak (pointles munkákhoz), valamint író, irodai szerek, ténatartók és disztárgyak, — a legfinomabb kivitelű pénz-, szivar-, cigaretta tárczák, sétatokok, a legkötőbb minőségű író- és kopir ténák a legjutányosabb árban számíttatnak.

Könyvkötészetünkben

ugy a nagy formátumu hivatalos könyvek, mint diszkötések, ugyszintén galanterie munkák ár és kiállítás tekintetében versenyen felül állanak.

Nagybecsű támogatást kérve vagyunk

tisztelettel

HAY és GRÜN.

o o o Divat- és napilapok előfizetése elfogadtatik. o o o

Igen elegáns, eddig itt még nem látott bálai meghívók.

o o o o o o o o o o o Dismütárgyak dus választékban. o o o o o o o o o o o

Kintzler Testvérek

mű-órás és ékszerészek

Üzlet: Gorove-utca.

SZOLNOKON.

Saját ház.

Ajánlják raktárukat

INGA, FALI, ÉBRESZTŐ ÓRÁK

srájczi remontoir, horgony és henger, arany, ezüst, nickel,

➔ **férfi és női zseb-órákból.** ➔

Javitások és újonnan elkészítések egy évi jótállás mellett eszközöltetnek.

Arany ékszerek a magy. kir. fémjelző hivatal bélyegével vannak ellátva, u. m.

KARPERECZEK, BROCHOK.

MEDAL, ÉRMEK, GARNITUROK, FÜLBEBVALÓK.

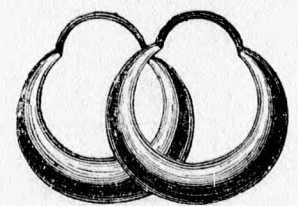
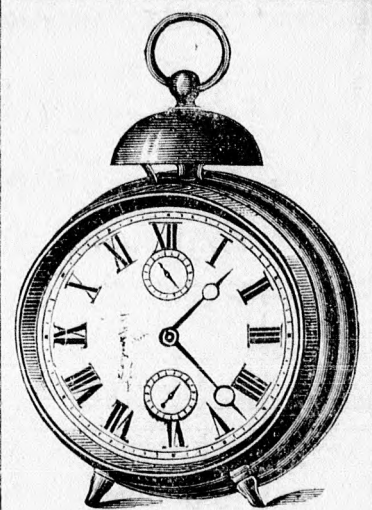
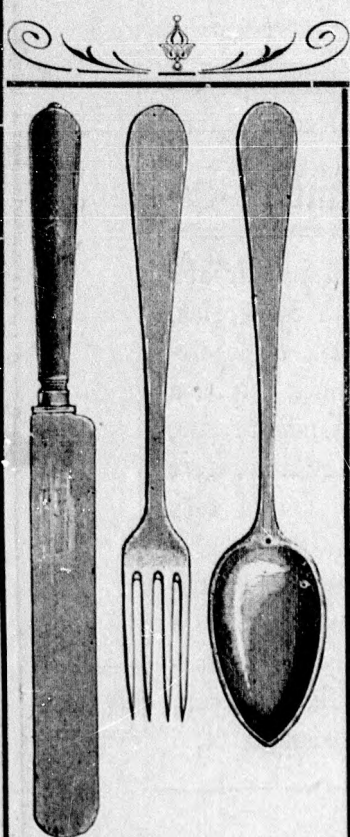
.Köves-, karika-, brillant- és gyémánt-gyűrűk.

== **INGGOMBOK és ARANYLÁNCZOK** ==

gyári áron.

Látszerészeti cikkek minden kivitelben.

13 próbás ezüst tárgyak, asztalszerek, girandók, asztalékek nemcsak legdivatosabb, de legjutányosabb áron nagy választékban találhatók.

Vidéki megrendelések pontosan és azonnal — teljesíttetnek. —

Vésési munkák helyben készülnek. —